

røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i forslaget til kriminallovens § 98 nævnte art, voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse eller brandstiftelse. Opregningen af de relevante kriminalitetsformer svarer til opregningen i forslaget til kriminallovens § 161, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen giver i *stk. 2* hjemmel til, at der kan fastsættes administrative regler om meddelelse af tilfaldelse til (ledsaget) udgang mv. Bestemmelsen svarer til lovforslagets § 361, stk. 4, om administrative regler for sigtede, der er undergivet mindre indgribende forholdsregler.

Der henvises til betænkningens afsnit X, kap. 7.3.

Afgørelse om tilbageholdelse på en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark

Til § 372

Bestemmelsen, der er ny, indeholder regler for retens afgørelse om tilbageholdelse på en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark. Bestemmelsen indebærer, at de bestemmelser, der i øvrigt gælder for rettens afgørelser om tilbageholdelse, tillige gælder afgørelser efter § 371, jf. henvisningerne til §§ 363, stk. 2-4, 364, stk. 2 og 3, 365, 366 og 368.

Bestemmelsen giver i *stk. 3* hjemmel til, at justitsministeren kan ophæve reglerne i §§ 371 og 372. Bestemmelsen hænger sammen med forslaget til kriminallovens § 161, stk. 5, og forudsættes anvendt, når der er oprettet en forvaringsafdeling i Grønland.

Tilbageholdelse i isolation

Til § 373

Bestemmelsen svarer til § 770 a i den danske retsplejelov.

Isolation af en tilbageholdt fra fællesskab med alle andre indsatte (fuldstændig isolation) kan alene bestemmes af retten. Politiet kan derimod af hensyn til tilbageholdelsens formål beslutte at afskære en tilbageholdt fra fællesskab med bestemte andre indsatte (delvis isolation). Den tilbageholdte kan forlange spørgsmålet om opretholdelse af denne begrænsning forelagt retten til afgørelse, jf. forslagets § 381. § 373 vedrører alene isolation af hensyn til efterforskningen, jf. betingelsen i nr. 2. Isolation vil efter omstændighederne kunne besluttes af anstaltsledelsen efter § 378, f.eks. på grund af den tilbageholdtes voldsomme adfærd eller smitsomme sygdom. Anstaltsledelsens afgørelser efter denne bestemmelse kan af den tilbageholdte indbringes for retten, jf. § 381. Politiet kan på

eget initiativ ophæve isolationen, og politiet bør gøre dette, så snart isolationen ikke længere er nødvendig af hensyn til efterforskningen.

I *nr. 1* foreslås, at retten alene kan træffe afgørelse om isolation, hvis tilbageholdelsen er besluttet i medfør af retsplejelovens § 359, stk. 1, nr. 2, litra c. Det kræves således, at sigtede er tilbageholdt, fordi der er grund til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen, f.eks. ved at fjerne spor eller ved at advare eller påvirke andre. Det følger af kravet om, at sigtede skal være tilbageholdt efter § 359, stk. 1, nr. 2, litra c, at der skal være begrundet mistanke om, at sigtede har begået en grov lovovertrædelse eller en række ikke tidligere pådømte lovovertrædelser, der efter loven kan medføre idømmelse af anstaltsanbringelse.

I *nr. 2* understreges og fremhæves det, at den omstændighed, at tilbageholdelsesbetingelserne i retsplejelovens § 359, stk. 1, nr. 2, litra c, er opfyldt, ikke i sig selv er tilstrækkelig til, at der kan ske isolation. Det fremgår således udtrykkeligt, at der skal være bestemte grunde til at antage, at tilbageholdelsen i sig selv ikke er tilstrækkelig til at hindre den tilbageholdte i at vanskeliggøre forfølgningen i sagen, herunder ved gennem andre indsatte at påvirke medsigtede eller ved trusler eller på anden lignende måde påvirke andre (såkaldt kollusion). Med udtrykket »indsatte« menes i denne forbindelse både andre tilbageholdte og anstaltsanbragte. Der skal være begrundet frygt for, at sigtede, ikke bare på fri fod, men også efter at være blevet frihedsberøvet, vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen. Det kræves endvidere, at denne begrundede frygt skal kunne angives med henvisning til konkrete omstændigheder i den enkelte sag og ikke blot ved en mere generel henvisning til, at der er sket tilbageholdelse som følge af en antagelse om, at sigtede uberettiget vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen.

Såfremt politiet ikke kan godtgøre, at tilbageholdelsen i sig selv er utilstrækkelig til at hindre den tilbageholdte i at vanskeliggøre forfølgningen i sagen, er der ikke grundlag for isolation. Politiets anmodninger om isolation skal indeholde en konkretisering af de forhold, der efter politiets opfattelse bevirker, at tilbageholdelsen ikke er tilstrækkelig til at hindre den tilbageholdte i at vanskeliggøre forfølgningen i sagen. Beslutninger, hvorved en tilbageholdt isoleres, skal angive de konkrete omstændigheder, hvorpå det støttes, at isolationsbetingelserne er opfyldt, jf. § 376.

Det er især i tre situationer, at der kan blive spørgsmål om anvendelse af isolation, såfremt der er en konkret risiko for, at sigtede, uanset at den pågældende er tilbageholdt, kan og vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen.